

2018 metai Lietuvos valstybei ir visiems jos žmonėms neeiliniai. Šiomet vasario 16 dieną minėsime atkurtos Lietuvos 100-metį. 1918 metais buvo atkurta nepriklausoma Lietuvos valstybė ir taip atgaivinta šimtmečiais puoselėta Lietuvos valstybingumo tradicija. Kiekvienam iš mūsų ši sukaktis yra svarbi ir prasminga. Tai proga prisiminti tuos, kurių pastangomis gyvename laisvoje Lietuvoje ir esame lygiateisiai pasaulio tautų bendrijos nariai.

Kartu tai proga susimąstyti apie ilgą ir sunkų nepriklausomybės kovų kelią iki 1990 metų Kovo 11-osios. Tai paskata pagalvoti, kuo mes, dabartiniai laisvos valstybės piliečiai, galime prisidėti prie savo šalies tobulėjimo. Kiekvieno iš mūsų pareiga ir privilegija dalyvauti kuriant modernią valstybę. Svarus ir labai reikšmingas vaidmuo tenka ir visiems sveikatos apsaugos sistemos darbuotojams.

Minėdami Lietuvos valstybės atkūrimo 100-ąsias metines, rubrikoje „Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio metai“ būsimieji slaugytojai pasidalys mintimis apie savo gyvenimo kelio pasirinkimą, prasmę ir ateities siekius.

Lietuvai mūsų reikia

Jolita Gudlenkytė

Vilniaus kolegijos Sveikatos priežiūros fakulteto 2018 metų absolventė

Tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui aš pasižadėjau prieš daugiau nei dešimt metų, tą dieną, kai daviau savo pirmąjį skautišką įžadį. Būdama skaute aš supratau, kad rūpinimasis kitais ir gerų bei prasmingų darbų darymas kiekvieną dieną padeda man jaustis laiminga ir teisinga asmenybe. Priimdama vieną svarbiausių savo gyvenime sprendimų ir rinkdamasi profesiją, aš neatsitiktinai pasirinkau slaugytojo profesiją. Manau, kad tik būdama šios profesijos atstove galiu jaustis visaverte ir laiminga asmenybe.

Slaugytojas pacientui pagelbsti ne tik kaip specialistas, bet neretai tampa draugu, kuris išklauso, nuramina ir padrąsina, kai pacientas jaučiasi vienišas. Į pacientą žvelgiu kaip į visumą, nesvarbu, ar jo problema fizinė, socialinė ar psichologinė. Manau, yra svarbu atkreipti dėmesį ne tik į pagrindinę jo problemą ar sutrikimą, bet ir į kitus poreikius. Šiam mano požiūriui formuoti didžiausią įtaką turėjo mokymo įstaiga – Vilniaus kolegija. Čia studijuodama Bendrosios praktikos slaugos studijų programą siekiu slaugos profesinio bakalauro laipsnio.

Komandinis darbas, gebėjimas įsiklausyti į aplinkinius žmones, pastebėti, ko galbūt kiti nemato, būti laiku ir vietoje, kai to reikia, padrąsino mane dar stipriau žengti savo pasirinktu keliu. Objektiviai vertinti situaciją, esant ypatingoms

aplinkybėms darbo vietoje aš išmokau atlikdama praktikas, kurių metu galėjau save išbandyti beveik visuose sveikatos priežiūros profiliuose. Pokalbiai su slaugytojomis, kurios turėjo didelę darbo patirtį, padėjo suprasti, kad pokyčiai slaugytojų darbe yra kardinalūs ir jie toliau vyksta.

Ši profesija yra iššūkis. Manau, šiam darbui būtina turėti pašaukimą, tiesiog pajauti, kad tai yra ta vieta, kurioje nori būti ir gali prisidėti prie šios srities tobulinimo. Kiekviena diena slaugytojo darbe yra vis kitokia, nėra monotonijos, ir tai mane žavi labiausiai. Pagarbus bendravimas, geras žodis ir pagyrimas šiame darbe – labai svarbūs ir reikalingi. Svarbu nepamiršti, kad turime ne tik jų laukti iš kitų, bet pirmiausia patys privalome juos ištarti kitiems. Tikiuosi, kad pasirinkusi šią profesiją ir būdama viena iš jos atstovų, prisidėsiu prie slaugos tobulinimo moksliniu aspektu ir praktinių slaugos procedūrų atlikimo gerinimo. Labai džiaugiuosi, kad tai yra profesija, kurioje nuolat galiu tobulinti ne tik profesines, bet ir asmenines savybes. Manau, medicinos mokslo atradimai ir nuolatinė pažanga turės vis daugiau įtakos ir slaugytojų darbui. Lietuva yra ta šalis, kurioje reikalinga kokybiška, inovatyvi ir nuolat tobulinama slaugos priežiūra. Tikiuosi, kad slaugytojo profesija užims deramą vietą sveikatos priežiūros sistemoje, bus labai svarbi sveikatos priežiūros komandos dalis.